

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА ЙОГО ПОТЕНЦІАЛ<http://orcid.org/0000-0003-0430-0820>

Білоус-Сергєєва Світлана Олександрівна, к. е. н, доцент, Державний вищий навчальний заклад «Приазовський державний технічний університет», м. Маріуполь, e-mail: beloussergeeva.75@gmail.com, тел: +380676239107

Belous-Sergeeva Svetlana, Ph. D., assistant professor Pryazovskyi State Technical University, m. Mariupol

S. Belous-Sergeeva. Innovative potential of development of entrepreneurship.

Entrepreneurship is a special type of economic activity where innovation is the basis of effective coupling factors of production in the process of creation of public utilities. This process is largely determined by the quantity and quality of natural resources, their availability for use, volume and qualitative parameters of fixed capital, level of technology, the availability of labor resources and their educational and qualification characteristics, demand for manufactured goods and the ability to make full use of the expanding amount of resources, the ability distribution in the national economy available resources to obtain maximum quantities of high-quality products, etc. To be effective, each of these factors requires the development achievements of the STP in introduction of innovations that enable the creation of innovations and their practical implementation in the form of a new product, investing, providing for the change of generations of equipment and technologies, effective use of these innovations, economic growth.

Білоус-Сергєєва С. О. Інноваційний розвиток підприємництва та його потенціал.

Підприємництво є особливим видом економічної діяльності, де інновації є основою ефективних факторів взаємозв'язку виробництва в процесі створення комунальних підприємств. Цей процес багато в чому визначається кількістю і якістю природних ресурсів, їх наявністю для використання, обсягом та якісними параметрами основного капіталу, рівнем технології, наявністю трудових ресурсів та їх освітньо-кваліфікаційними характеристиками, попитом на промислові товари та здатністю щоб повною мірою використовувати розширення ресурсів, розподіл можливостей в національній економіці наявних ресурсів для отримання максимальної кількості високоякісних продуктів тощо. Для того, щоб бути ефективним, кожен з цих факторів потребує розвитку досягнень НТП у впровадженні нововведень, які дозволяють створювати інновації та їх практичну реалізацію у вигляді нового продукту, інвестування, забезпечення змін у поколіннях обладнання та технологій, ефективне використання цих інновацій, економічне зростання.

Белоус-Сергеева С. А. Инновационное развитие предпринимательства и его потенциал.

Предпринимательство представляет собой особый вид экономической деятельности, где на инновационной основе происходит эффективное соединение факторов производства в процессе создания общественных полезностей. Этот процесс во многом определяется количеством и качеством природных ресурсов, их доступностью для использования, объемом и качественными параметрами основного капитала, уровнем технологии, наличием трудовых ресурсов, их образовательными и квалификационными характеристиками, спросом на производимые товары и способностью к полному использованию расширяющегося объема ресурсов, способностью распределения в национальном хозяйстве имеющихся ресурсов для получения максимального количества высококачественной продукции и др. Для эффективного воздействия каждого из этих факторов необходимо освоение достижений НТП при внедрении инноваций, которые обеспечивают создание новшеств и их практическую реализацию в виде нового товара, вложения средств, обеспечивающих смену поколений техники и технологии, эффективное использование этих новшеств, экономический рост.

Постановка проблеми. У останніх дослідженнях значна увага приділяється проблемам інновацій та підприємництва, обидві проблеми розглядаються як у теоретичних, так і в практичних аспектах. У той же час, незважаючи на зростання інтенсивності досліджень у цих сферах, існує дуже низький рівень інноваційної активності підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам інноваційного потенціалу розвитку підприємницької діяльності присвячені дослідження низки відомих вітчизняних та іноземних економістів: В. Александрової, Ю. Бажала, П. Беленького, В. Беренса, Г. Бірмана, В. Власової, О. Водачкової, В. Гесця, А. Гойка, Н. Гончарової, М. Долішнього, М. Джонк, Р. Іванух, С. Ільєнкової, Н. Краснокутської, Я. Крупки, О. Кузьміна, Б. Литвина, О. Лапко, Л. Гітмана, А. Кутейникова, Д. Львова, Б. Патона, А. Пересади, А. Перлакі, А. Пригожина, А. Савченка, А. Савчука, В. Терехова, П. Хавранєка, М. Чумаченка, А. Чухна, С. Шмідта та ін.

Мета статті. Дослідження й уточнення сутнісного розуміння поняття «інноваційний потенціал підприємництва», класифікація і подальший розвиток цього поняття.

Результати дослідження. Підприємництво як система економічних відносин в умовах командно-адміністративної системи не розглядалося. Командно-адміністративна система несумісна зі свободою господарювання. В економічній науці підприємництво характеризувалось як система відносин капіталістичної економіки, як експлуататорське явище. Світовий досвід переконливо доводить, що сьогодні без винахідливих ділових людей, без розвитку різних форм підприємницької діяльності подальший розвиток економіки неможливий. У сучасних умовах підприємництво виступає основним напрямом удосконалення господарської діяльності. Підприємництво це на сам перед вільна, ініціативна діяльність людей у різних сферах виробництва, що здійснюється на власний страх і ризик з метою одержання прибутку. Підприємництво є необхідною визначальною рисою ринку, його обов'язковим атрибутом. Якщо нема підприємців, то нема й ринку, і навпаки.

У науковий обіг поняття "підприємець" увів англійський економіст Р. Кантільйон на початку XVIII ст. До підприємців він зараховував людей з нефіксованими доходами — ремісників, селян, тобто тих, хто вів економічну діяльність в умовах нестабільності та непередбаченості цін. Головною рисою підприємця він вважав готовність до ризику. Прагнення підприємця отримати високий прибуток спонукає його творчо застосовувати свої здібності, йти на ризик, сумлінно працювати. Він прагне проявити себе як особистість, реалізувати свої ідеї, зробити їх надбанням суспільства. Усе це робить підприємницьку діяльність локомотивом економічного, соціального і культурного розвитку людського суспільства.

Підприємництво є особливим видом економічної діяльності, де інновації є основою ефективних факторів взаємозв'язку виробництва в процесі створення комунальних підприємств. Цей процес багато в чому визначається кількістю і якістю природних ресурсів, їх наявністю для використання, обсягом та якісними параметрами основного капіталу, рівнем технології, наявністю трудових ресурсів та їх освітньо-кваліфікаційними характеристиками, попитом на промислові товари та здатністю щоб повною мірою використовувати розширення ресурсів, розподіл можливостей в національній економіці наявних ресурсів для отримання максимальної кількості високоякісних продуктів тощо. Для того, щоб бути ефективним, кожен з цих факторів потребує розвитку досягнень НТП у впровадженні нововведень, які дозволяють створювати інновації та їх практичну реалізацію у вигляді нового продукту, інвестування, забезпечення змін у поколіннях обладнання та технологій, ефективне використання цих інновацій, економічне зростання.

У західних країнах підприємництво розглядається як особливий тип господарювання, в основі якого — пошук нових можливостей виробництва товарів і послуг на основі інновацій та уміння залучення ресурсів із найрізноманітніших джерел. Провідні підприємства та країни світу, які прагнуть досягти технологічної переваги, мають на меті не лише досягти більшої продуктивності та конкурентоспроможності на світовому ринку, але й забезпечити основи довгострокового економічного розвитку.

Підприємницька діяльність ґрунтується на новій ідеї задоволення споживчого попиту в певних товарах чи послугах. Пошук цієї ідеї є реакцією підприємців на зменшення доходу від своєї діяльності, обумовлене насиченням певного сегмента ринку відповідними товарами. Можливість створення та використання новації суб'єктами господарювання залежить від загального рівня науково-технічного розвитку країни і ресурсних можливостей. Загально визнано, що в основі механізму інноваційної діяльності лежить прибуток. Чим радикальнішою (наукоємнішою) є ідея, взята за основу інновації, тим довшим буде її життєвий цикл і більшим ефект від її комерціалізації. Ринкові умови господарювання створюють для більшості ринкових суб'єктів середовище високої конкуренції, яке вимагає від них здатності формувати конкурентні переваги як у сфері виробництва товарів, так і в сфері їх просування на ринок. Конкурентні переваги досягаються завдяки впровадженню новацій – суттєво нових методів і засобів здійснення виробничої та комерційної діяльності.

Рушійну силу економічного зростання вони бачать у використанні та вдосконаленні передових технологій та інновацій. Ідея, що промисловість та влада повинні тісно співпрацювати, об'єднала спільну інноваційну політику в стратегічний альянс нового типу, який служить для керівництва всіма зацікавленими сторонами у цьому процесі. [3]. Це означає, що промисловість в значній мірі зацікавлена в короткострокових інвестиціях у дослідження та розробку, оскільки від уряду в основному очікується підтримка фундаментальних досліджень. Цей союз особливо вагомий, зроблений компанією або країною на передових позиціях, немає гарантії збереження їх у першості. У контексті глобалізації все більше і більше доказів показує важливість прискорення інновацій, без чого важко дотримуватися лідерства, і неможливо підтримувати динамічний баланс суспільства: традиційні або статичні звичайні методи не зберезуться, і динамічний баланс вимагає постійного розвитку. [7]. Якщо ми говоримо про слаборозвинені країни, то вони мають шанс наздогнати лідерів та забезпечити їх технологічну перевагу, якщо вони зможуть розробити стратегічну модель інноваційного розвитку.

Завдяки інноваційній діяльності підприємців, шляхом впровадження нововведень у техніку та технології, їх створення та використання технічним прогресом. NTR надає підприємству інноваційний тип відтворення. Це дозволяє в рамках бізнес-структури (підприємства, сектора, національної економіки в цілому) забезпечити відтворення найбільш ефективного способу, ефективного використання ресурсів. Освоєння передових технологій є ключем до досягнення конкурентних переваг. Тому суб'єкт господарювання зацікавлений у розвитку інноваційного процесу.

Тема інноваційного підприємництва - це шлях, який спирається на використання вже затверджених ринкових інновацій. Це підтверджується ступенем інноваційної дистрибуції ринку, можливостями диверсифікації та можливостями підприємців швидко адаптуватися до змінних умов зовнішнього середовища. Процес відбору стратегії інноваційного розвитку суб'єктом господарювання включає оцінку всіх форм інновацій, що проявляється в інноваціях різних типів. Залежно від конкретних умов мікро- та макросередовища зацікавлених сторін може вибрати адаптивну або креативну інноваційну стратегію. [1].

Сутність стратегії адаптації полягає у здійсненні часткових змін економічного суб'єкта, які дозволяють йому вдосконалювати раніше використані товари та послуги в межах їх організаційно-структурних структур та тенденцій діяльності. Компанія виходить на ринок інновацій не як перший продавець, а після нього, знаючи реакцію ринку на запропоноване нововведення. Тому інновації таких економічних структур виступають у ролі форсованої реакції на зміни зовнішнього середовища підприємства, щоб уникнути втрати раніше завойованих ринкових позицій. В умовах нестабільності товарно-грошових відносин адаптаційна стратегія неефективна. [5].

Інновація як практика - це мистецтво розробки стратегії, творчої діяльності, створення інновацій, заперечення старих. Інновації не є економічною категорією. Інновація - це більш психологічний ефект, інженерно-філософська концепція, явище сама по собі. Як публічна діяльність, інновації показали гарний економічний побічний ефект, але феномен інновацій навіть на основі вільного ринку є (дозвольте мені ще раз повторити) створення та зберігання протягом тривалого часу конкурентних технічних переваг, які, використовуючи, бізнес, реалізація цієї переваги у виробництві та на ринку може призвести до економічного прибутку. Оскільки цей процес розробки та поширення інновацій від інновацій перетворюється на майстерність.

Креативна інноваційна стратегія з'являється тоді, коли інновації стають основою підвищення конкурентоспроможності продукції, розширення та зміцнення ринкових позицій, розробки нових додатків знань, іншими словами, активних засобів бізнесу. Тут інновації в короткостроковій перспективі втілюють наукові відкриття на практиці, якісно змінюють весь технологічний спосіб виробництва, починаючи від машин і закінчуючи формами організації та управління, положення працівника у виробництві, вищий ступінь контролю над усіма виробничі процеси на основі їх автоматизації та виробництва штучних матеріалів із заданими властивостями; використовуючи більш ефективні інструменти та технологічні методи обробки продуктів і т.д., в результаті підприємство отримує можливість досягти максимальних результатів при найнижчих витратах. [4].

Кожна інновація проходить такі етапи інноваційного циклу, як прийняття інноваційних рішень, впровадження інновацій, зміни в соціально-економічній системі, викликані інноваціями, змінами, інноваціями.

Відповідно до класифікації американського дослідника Б. Кирхгофа, в залежності від темпів інновацій, що забезпечують 4 види господарських організацій:

"Ядро" - це структура бізнесу з низьким рівнем інновацій та зростання, що зазвичай починається з введення одного або двох нововведень та після того, як деякі незначні та короткострокові темпи зростання стабілізуються, вони представляють більшість малих підприємств;

"Амбітні" - характеризуються низькими темпами інновацій та швидким зростанням. Початок приблизно так само, як "основний", але підприємці більш майстерно використовують можливість розширювати свої ринки.

"Захоплюючі" (гламурні) - такі підприємства характеризуються високою інноваційною швидкістю та швидким зростанням, що відбувається в основному за рахунок безперервного впровадження інновацій. Вони зазвичай служать прикладом успішного підприємництва.

"Обмежені" - мають високий рівень інновацій, але не можуть досягти швидкого зростання з причин відсутності венчурного капіталу (така ситуація називається «скляним стелею для підприємця»). Якщо суб'єкт господарювання не зможе подолати свій «недолік», він може зіткнутися із загрозою краху, оскільки дорогі інновації можуть швидко вичерпати обмежений ресурс. [2].

Інноваційна діяльність позитивно корелює з розмірами бізнес-організацій. Крім того, кореляція має групу в природі і залежить від конкретної фази бізнес-циклу. Високо інноваційні малі підприємства відіграють важливу роль у ранні періоди відповідної зміни технологічної парадигми.

Важливу роль у процесі розвитку та інноваційної діяльності відіграють підприємства венчурного капіталу, що працюють у галузях економіки, що знають знання. Венчурний (ризик) компанія є основною формою технологічних інновацій, які забезпечують комерціалізацію результатів наукових досліджень та впровадження інновацій, які не мають гарантованого майбутнього (тобто з великим ступенем ризику). Венчурний капітал підприємства отримує фінансування від основних фінансових

установ, підприємців та інвестує їх в новий швидко зростаючий ризик підприємства, спрямовуючи останню на швидке економічне зростання. [5].

Найважливішою рисою венчурного капіталу є те, що це дозволяє талановитим ентузіастам, який не має власних коштів для реалізації своїх конкретних, ринкових ідей. Якщо не венчурний капітал, успішне ризиковане підприємство може вижити. Особливістю механізму венчурного інвестування є те, що ризиковане підприємство не має повертати вкладені гроші. Венчурне інвестування базується не на інтересах, а на розвитку ризикових підприємств, їхніх інновацій.

Результати нововведень стають продуктами та послугами з новими параметрами, новими "новинками ринку" для соціальних товарів. Вони надають клієнтам можливість задовольнити нові потреби: або підвищувати до нового якісного рівня задоволення традиційних, відомих потреб або дозволяти більшому спектру покупців зустрітися на певному рівні відомої потреби. Продукти "новинка на ринку" є ключовими для комерційного успіху як індивідуального, так і колективного підприємця. Він здатний керувати монополюючими цінами і заробляти дорожче, у порівнянні з середньою нормою прибутку промисловості. Проте зростання ринку призводить до конкуренції, як тільки інші суб'єкти розробляють подібні продукти. Це призводить до поступового зниження цін і маржі. Зрештою, настає етап, коли ринок насичується, і подальші потреби можуть стати недостатніми для постійного використання всіх потужностей галузі. Ті підприємства, витрати яких були відносно високими, повинні залишити ринок. Тому ключем до стійкості та прибутковості є аналіз ринку та відповідний розвиток досліджень та розробок, забезпечення постійного розвитку та виходу на ринок нових продуктів. [8].

Таким чином, пошук та впровадження нових підходів до виробництва та просування продукції на ринку - це підтримка інноваційної діяльності суб'єкта господарювання. Така структурно-інноваційна діяльність, пов'язана з розкриттям творчих здібностей предмета діяльності. Тому що в процесі виробництва, як справедливо зазначає К. Маркс, відбувається поліпшення різноманітних здібностей, "змін" і самих виробників, що виробляють нові якості, розвиваючись через виробництво, створюючи нові сили та нові ідеї, нові способи спілкування, нові потреби та нова мова ". Іншими словами, використовуючи, з одного боку, досягнення науки і техніки, надаючи нові властивості та характеристики вироблених товарів і послуг, суб'єкт господарювання надає їм нову форму існування, забезпечуючи їх конкурентоспроможність. З іншого боку, розвиток універсальних форм людської культури, накопичених і зафіксованих у засобах виробництва. Це відображає діалектичну безперервність методів та форм діяльності поколінь. У цілому, наступність є одним з найважливіших принципів розвитку, бо вся історія людської думки та діяльності - це асиміляція, обробка цінних паперів та знищення застарілих у русі від минулого до майбутнього. Суб'єкт господарювання встановлює, накопичує прогресивні, перспективні, не вичерпані потенційні елементи економічної діяльності та пошук нових механізмів їх економічних засад. [7].

Феномен підприємця як суб'єкта певної діяльності полягає в тому, що він є постійним "порушником" суспільного виробництва. Це не дозволяє виробляти "штамп" на місці "застою". Від нього виходять імпульси, рухаються виробничі лінії прогресивного руху. "Завдання підприємців, - пише" Шумпетер ", полягає в тому, щоб реформувати і революціонізувати виробництво шляхом введення винаходів, а загалом - за рахунок використання нових технологічних можливостей для виробництва нових або старих товарів, а за допомогою нового методу - нового джерела сировини або ринкова готова продукція - до реорганізації старого і створення нових галузей ». [10].

Висновки. Таким чином, підприємництво - це особлива форма господарської діяльності, заснована на інноваційному, незалежному підході до виробництва,

постачання товарів та послуг, що приносить предмет підприємницької діяльності, доходу та усвідомлення її значимості.

Поняття «підприємець» не зазнало значних змін, з розвитком суспільства мінявся не тільки тип, але і психологія підприємця. Підприємець володів і управляв своїм капіталом, суміщаючи ці функції з особистою продуктивною працею, а з часом став організатором виробництва, не завжди будучи власником капіталу. Сучасне уявлення про підприємця і його функції склалося тільки в середині ХХ ст. Сучасний підприємець переслідує цілі він прагне експансії, розширення свого бізнесу, виживання в умовах конкурентної боротьби і передачі своєї справи спадкоємцям. Підприємець здатний виконувати непрості підприємницькі функції, повинен володіти інтуїцією і чуттям на нові нестандартні шляхи, енергією і волею, долати інерцію економічних і соціальних процесів. Підприємець, повинен поєднувати, комбінувати чинники виробництва шукаючи нові форми його організації, удосконалення в комерційних комбінаціях. Участь підприємця в інноваційних процесах визначає його психологія. Він повинен мати схильність до творчості, творення і інновацій, це дозволить постійно шукати нові ідеї і прагнути впроваджувати їх у себе на підприємстві. Постійне бажання експансії і розширення своєї діяльності, та господарський оптимізм завжди вірити в успіх своєї справи. Обачність і аналітичний стиль мислення перетворює невизначеність в підприємницький ризик. Це основні складові успішної підприємницької діяльності.

Економічний успіх підприємництва забезпечується інноваціями, інноваційна заповзятливість забезпечує появу нових продуктів, товарів, послуг, привабливих не тільки для споживачів, а й для інвесторів. Варто особливо підкреслити, що Україна має потребу в якісній інноваційній, діловитості, ефективній комунікативної форми господарювання кожного суб'єкта підприємництва. Щоб виконувати ці функції, підприємство зобов'язане ґрунтуватися на науково-технічній, організаційно-управлінській та виробничо-комерційній творчості. Об'єктом підприємницької діяльності та інноваційних впроваджень виступає виробництво конкурентоспроможних товарів, послуг, та формування довготривалого, якісного збуту свого продукту.

Аналіз підприємницької діяльності в розвинених країнах показує, що малі і середні фірми, навіть при ризикованій діяльності, відіграють новаторську роль в розвитку наукоємних високотехнологічних виробництв, в швидкому освоєнні новин. Великі корпоративні структури також тяжіють до інновацій, оскільки мають для цього велику матеріальну і фінансову нагоду для освоєння базових, стратегічних новин. Необхідною умовою економічного зростання і підвищення якості життя будь-якої країни є інноваційна активність. У свою чергу вона залежить від економічного і науково-технічного потенціалу держави, його інноваційної політики і ресурсів, духовного стану суспільства, інноваційного розвитку підприємництва та його потенціалу.

Список використаних джерел:

1. *Верхоглядова Н. І., Каширнікова І. О. Методичний підхід до визначення інноваційного потенціалу підприємства / Н. І. Верхоглядова, І. О. Каширнікова. – [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2458>.*
2. *Сиротинська Н. М. Сутність інноваційного потенціалу промислових підприємств / Н. М. Сиротинська // Економічний простір. – 2011. – 55. – с. 255-260.*
3. *Ареф'єва О.В., Коренков О. В. Управління потенціалом розвитку підприємства: монографія/ О. В. Ареф'єва, О. В. Коренков. – К.: ГРОТ, 2004.*
4. *Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: проблеми концепції, методи: навч. посіб. / С. М. Ілляшенко. – Суми: Університетська книга, 2003.-278 с.*
5. *Шипуліна Ю. С. Механізм регулювання економіки.-2008.- №3. - С. 58-63.*
6. *Чухрай Н. Формування інноваційного потенціалу підприємства: маркетингове і логістичне забезпечення: монографія/ Н. Чухрай. – Львів: Вид-во НУ «Львівська політехніка», 2002.*

7. Фарат О. В., Русин-Гриник Р. Р. Формування структури інноваційного потенціалу підприємства та особливості управління його розвитком/ О. В. Фарат, Р. Р. Русин-Гриник.- [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/18782/1/57-273-278.pdf>
8. Гриньов А. В. Оцінка інноваційного потенціалу підприємства / А. В. Гриньов // Проблеми науки. — 2003. — № 12. — С. 12—17.
9. Краснокутська Н. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: [навч. посіб.] / Н. С. Краснокутська. — К.: Центр навчальної літератури, 2005. — 352 с.
10. Богма О. С. Сутність інноваційного потенціалу підприємства/ О. С. Богма. [Електронний ресурс] - Режим доступу:- http://web.znu.edu.ua/herald/issues/2011/eco_2011_1/2011_1/012-15.pdf

References:

1. Verhoglyadova N. I., Kashy`rnikova I. O. Methodical approach to determining the potential of an enterprise [Metody`chny`j pidxid do vy`znachennya innovacijnogo potencialu pidpry`yemstva], available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/? op=1&z=2458>.
2. Syrotynska N. (2011), The essence of innovation potential of industrial enterprises [Sutnist` innovacijnogo potencialu promy`slovy`x pidpry`yemstv], Ekonomichny`j prostir, No. 55, pp.255-260
3. Arefyeva O., Korenkov O. (2004), Management of enterprise development potential: monography [Upravlinnya potencialom rozvy`tku pidpry`yemstva], Kyiv, Ukraine
4. Ilyashenko S. (2003), Upravlinnya innovacijny`m rozvy`tkom: problemy` koncepciyi, metody [Upravlinnya innovacijny`m rozvytkom: problemy, koncepciyi, metody], Tutorial, 278 p., Symmu, Ukraine
5. Shypulina Yu. (2008), Mechanism of regulation of economy [Mexanizm regulyuvannya ekonomiky], No. 8, pp.58-63, Ukraine
6. Chuxraj N. (2002), Formation of innovative potential of the enterprise: marketing and logistic support [Formuvannya innovacijnogo potencialu pidpry`yemstva: marketyngove i logistychnе zabezpechennya], Monography, Lviv, Ukraine
7. Farat O.V., Rusin-Grinik R.R. Formation of the structure of the innovative potential of the enterprise and the peculiarities of management of its development [Formuvannya struktury innovacijnogo potencialu pidpry`yemstva ta osobly`vosti upravlinnya jogo rozvytkom], available at: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/18782/1/57-273-278.pdf>
8. Grinev A. (2003), Estimation of innovation potential of the enterprise [Ocinka innovacijnogo potencialu pidpry`yemstva], Problemy nauki, No. 12, pp.12-17
9. Krasnokutskaya N. (2005), Potential of the enterprise: formation and estimation [Potencial pidpry`yemstva: formuvannya ta ocinka], Tutorial, 352 p., Kyiv, Ukraine
10. Bogma O., The essence of the innovative potential of the enterprise [Sutnist` innovacijnogo potencialu pidpry`yemstva], available at: http://web.znu.edu.ua/herald/ issues/2011/eco_2011_1/2011_1/012-15.pdf

Keywords: innovative entrepreneurship; nonlinearity; self-development; strategy.

Ключові слова: інноваційне підприємництво; нелінійність; саморозвиток; стратегія.

Ключевые слова: инновационное предпринимательство; нелинейность; саморазвитие; стратегия.

Рецензент: Колосок В. М., д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту транспорту і логістики, ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

Перевірено на плагіат системою: <https://corp.unicheck.com/library/viewer/report/2536482>